

РЕШЕНИЕ

№ 1245

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **12274** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез пълномощник юрисконсулт Д. И., против Решение от 23.11.2020г., постановено по НАХД № 11837/2020 г. По описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 94 състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ), издаден от СДВР, с който на [фирма] за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), на основание чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 вр. чл. 461, т. 1 от КЗ, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева.

Решението се обжалва като неправилно и постановено при допуснати нарушения на материалния закон. Касаторът счита, че неправилно въззивният съд е възприел, че описанието на нарушението не покрива изискванията на ЗАНН като пречатства възможността на нарушителя да разбере в какво се изразява нарушението. Счита, че процесният електронен фиш съдържа достатъчно по обем описание на нарушението, поради и което решението на първоинстанционния съд е неправилно и необосновано. Моли за отмяна на решението и за потвърждаване на ЕФ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща

представител. По делото са постъпили писмени бележки, с които се поддържа жалбата. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай, че надвишава минималния размер на предоставения вид правна помощ, предвиден съгласно Наредба № 1/09.07.2004г за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет.

Ответникът – [фирма], редовно призван, се представлява от адв. С., която оспорва касационната жалба и моли за нейното отхвърляне. Представя подробни писмени бележки в подкрепа на тезата си. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък по чл. 80 ГПК.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., изразява становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно, издадено в съответствие с материалния закон.

За да постанови своя съдебен акт СРС е приел за установено от фактическа страна, че Към 24.09.2019г. „Д. А.” със седалище [населено място] и адрес на управление район К. поляна, [улица] собственик на лек автомобил марка "Д.", модел "Л." с рег. [рег.номер на МПС] . Към същата дата - 24.09.2019г. за посоченото МПС няма сключена валидна застраховка "Гражданска отговорност".

Със система с идентификационен номер № SD2D0010, представляваща пътна радарна система тип m*SpreeDet 2D, монтирана в служебен автомобил на СДВР с рег. [рег.номер на МПС] , лекият автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е заснет да се движи на територията на [населено място]. На 15.10.2019г. е издаден атакуваният електронен фиш серия Г № 0008616, с който за нарушение на чл. 483 ал. 1 т. 1 КЗ на основание чл. 638 ал. 4 вр. ал. 1 т. 2 вр. чл. 461 т. 1 КЗ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000, 00 /две хиляди/ лева.

При така установените факти по делото, първоинстанционния съд е приел, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при издаването му и по конкретно - че в процесния електронен фиш липсва описание на нарушението. Посочването на "установено нарушение на Кодекса за застраховането", заснето с автоматизирано техническо средство/система", не може да удовлетвори изискването за описание на нарушението и рефлектира върху правото на защита на нарушителя, поради ограничаване на възможността му да разбере в извършването на точно какво нарушение е обвинен. По тези съображения решаващия състав на СРС отменил процесния електронен фиш.

Така постановеното решение е правилно.

Първоинстанционният съд е установил вярно фактическата обстановка по делото, обсъдил е събраните по делото доказателства и доводите на страните и е стигнал до обоснован извод, че в производството по издаването на санкционния акт е допуснато

съществено процесуално нарушение. Изложените от първата инстанция мотиви съответстват на събраните доказателства и на приложимите правни норми и се споделят и от настоящия съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 647, ал. 3 от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата. По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), вкл. регламентирани изисквания за изискуемото се съдържание на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. В настоящия случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с АТСС нарушение на КЗ, не съответства на императивните формални изисквания по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП досежно неговото съдържание. Липсва обективизирано каквото и да е било описание на нарушението от фактическа страна, поради и което неоснователни са възраженията, наведени в касационната жалба в тази насока. Посочената нарушена разпоредба на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ указва, че всеки притежател на МПС е длъжен да сключи задължителната застраховка ГО на автомобилистите, но отговорността при неключването е предвидена в отделни санкционни норми, в чиито състав са включени различни обективизиращи признаци. В настоящия случай в електронния фиш липсва описание на обстоятелството, че е установено управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор. В този смисъл следва да бъде споделен извода на първоинстанционния съд, че липсата на описание на нарушението е довело до ограничаване на възможността на нарушителя да разбере в извършването на точно какво нарушение е обвинен. Доколкото обаче това не е сторено, районният съд е постановил правилно решение, с което е отменил наказателното постановление.

По тези съображения касационната инстанция счита, че съдебното решение на Софийски районен съд, е валидно допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, като основателно се преценява искането на ответника за присъждане на съдебно-деловодни разноски, сторени пред касационната инстанция. Същите са доказани в размер на 444 лв. - договорено и платено адвокатско възнаграждение, съобразно представен договор за правна защита и съдействие, с данни, че същото е внесено. Неоснователна се явява претенцията на касатора относно прекомерността на адвокатското възнаграждение. Същото е уговорено в минималния размер чл. 8, ал. 1 т. 2 от Наредба № 1/2004 г., който е 370 лв., но с ДДС /370+74=444/.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.11.2020 г. постановено по НАХД № 11837/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94 състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ), серия Г № 0008616, издаден от СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място] и адрес на управление район К. поляна, [улица] сумата от 444 лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: :